Dosarul nr.2-87/26
(2-26031442-24-2-12032026-1)

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

27 mai 2026 sat. Ustia, r-nul Dubăsari

Judecătorul Judecătoriei Criuleni, sediul Dubăsari, Nicolae Chirilov, examinînd, în lipsa participanților la proces, în procedură scrisă, cererea cu valoare redusă depusă de Societatea cu Răspundere Limitată "DANICON-TRANS" către Rusu Adrian, privind încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată,-

Dispozitivul pronunțat public la data de 27 mai 2026, hotărârea motivată a fost redactată la data de 17 august 2026.

a c o n s t a t a t :

La data de 12 martie 2026 , pe rolul Judecătoriei Criuleni, sediul Dubăsari a fost înregistrată acțiunea civilă, în procedură scrisă, cererea cu valoare redusă depusă de Societatea cu Răspundere Limitată "DANICON-TRANS" către Rusu Adrian, privind încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

Prin acțiunea depusă partea reclamantă, S.R.L. „Danicon-Trans”, prin intermediul reprezentantului său, avocatul Serghei Bordeniuc, s-a adresat Judecătoriei Criuleni, sediul Dubăsari, cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Rusu Adrian privind încasarea datoriei rezultate din contractul de antrepriză și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamanta a indicat că, la data de 12 februarie 2025, între S.R.L. „Danicon-Trans”, în calitate de prestator, și Rusu Adrian, în calitate de beneficiar, a fost încheiat contractul de antrepriză nr. 16, având ca obiect prestarea serviciilor de amenajare a pavajului și efectuarea lucrărilor aferente, în conformitate cu specificațiile și cerințele stabilite în anexa/devizul contractului de antrepriză.

A menționat că, potrivit contractului de antrepriză din 12 februarie 2025, părțile au convenit asupra unui preț total al contractului în mărime de 170 258,00 lei, care urma să fie achitat în două tranșe, și anume: suma de 47 927,00 lei cu titlu de avans, înainte de începerea lucrărilor, iar suma de 122 331,00 lei urma să fie achitată la data finalizării lucrărilor.

Reclamanta a susținut că, în executarea obligațiilor asumate prin contractul de antrepriză, a efectuat lucrările convenite, iar pârâtul a achitat, în total, suma de 100 000,00 lei. Totodată, potrivit susținerilor reclamantei, beneficiarul nu a înaintat pretenții cu privire la calitatea și cantitatea lucrărilor executate și nici nu a invocat existența unor vicii ascunse ale acestora.

În aceste circumstanțe, reclamanta a indicat că a rămas neachitată suma de 70 258,00 lei din prețul contractual.

În vederea notificării pârâtului cu privire la neexecutarea integrală a obligației de plată rezultate din contractul de antrepriză nr. 16 din 12 februarie 2025, reclamanta l-a înștiințat pe acesta despre existența datoriei în mărime de 70 258,00 lei, solicitând achitarea acesteia.

Reclamanta a mai arătat că, urmare a neînțelegerilor apărute între părți în legătură cu raporturile juridice rezultate din contractul de antrepriză, pârâtul a înaintat o reclamație ca răspuns la notificarea privind neexecutarea contractului, prin care a invocat anumite aspecte referitoare la pretinsa existență a unor vicii ascunse ale lucrărilor. Pârâtul a susținut că volumul

lucrărilor executate nu ar corespunde celui convenit, indicând că, în realitate, ar fi fost executate lucrări pe o suprafață de 191,76 m². Însă că simpla invocare a unor pretinse necorespunderi nu este suficientă pentru constatarea existenței unor vicii ascunse, întrucât notificarea unui asemenea viciu trebuie să specifice natura concretă a neconformității, iar pârâtul nu ar fi prezentat mijloace de probă care să confirme cu certitudine existența viciilor reclamate și caracterul ascuns al acestora.

Cu privire la neexecutarea obligației contractuale, reclamanta a arătat că pârâtul a menționat, în reclamația din 02 mai 2025, că unul dintre motivele neachitării integrale a prețului contractului ar consta în faptul că, la efectuarea lucrărilor, ar fi fost utilizate materiale personale ale beneficiarului, și anume nisip din curtea casei.

Reclamanta a considerat însă că toate aspectele referitoare la obiectul material și juridic al raportului dintre părți, precum și prețul contractului de antrepriză, au fost stabilite prin contractul încheiat de acestea, astfel încât obiecțiile invocate ulterior de pârât nu îl exonerează de executarea obligației de achitare integrală a prețului convenit.

Cu referire la termenul de executare a obligației, reclamanta a susținut că și-a executat obligațiile contractuale în termenele și condițiile stabilite prin contractul de antrepriză, în timp ce pârâtul și-a executat doar parțial obligația de plată a prețului serviciilor de amenajare a pavajului și a lucrărilor aferente, rămânând o datorie în cuantum de 70 258,00 lei.

Reclamanta a susținut că, în pofida notificării și a solicitării de executare benevolă a obligației, pârâtul nu a achitat suma restantă, motiv pentru care aceasta a fost nevoită să se adreseze instanței de judecată pentru apărarea drepturilor sale.

În partea ce ține de cheltuielile de judecată, reclamanta a indicat că, în legătură cu intentarea prezentei acțiuni, a suportat cheltuieli constând în taxa de stat în mărime de 4 158 lei și taxa de timbru în mărime de 200 lei, solicitând încasarea acestora de la pârât.

În consecință, S.R.L. „Danicon-Trans” a solicitat admiterea cererii de chemare în judecată și încasarea de la Rusu Adrian, în beneficiul său, a sumei de **70 258,00 lei**, cu titlu de datorie rezultată din contractul de antrepriză nr. 16 din 12 februarie 2025, precum și compensarea cheltuielilor de judecată constituite din **taxa de stat în mărime de 4 158 lei** și **taxa de timbru în mărime de 200 lei**.

Cauza a fost examinată în procedura scrisă aplicabilă cererilor cu valoare redusă.

Pârâtul Rusu Adrian a recepționat, la data de 05 iunie 2026, copia cererii de chemare în judecată, împreună cu toate înscrisurile anexate acesteia, fiindu-i astfel asigurată posibilitatea de a lua cunoștință de pretențiile formulate de reclamanta S.R.L. „Danicon-Trans”, de temeiurile invocate în susținerea acestora și de materialele probatorii anexate la cerere.

Cu toate acestea, în termenul acordat de instanță, pârâtul nu a depus referință, nu a prezentat înscrisuri sau alte mijloace de probă în apărarea sa și nu și-a expus poziția procesuală cu privire la cererea de chemare în judecată și pretențiile formulate de reclamantă.

Astfel, deși pârâtului i-a fost oferită posibilitatea efectivă de a-și formula apărările, de a prezenta obiecții asupra pretențiilor reclamantei și de a administra probe în susținerea poziției sale, acesta nu a făcut uz de drepturile procesuale respective.

În aceste circumstanțe, instanța a procedat la examinarea cauzei în procedură scrisă, în baza materialelor existente la dosar și a probelor prezentate de partea reclamantă, urmând ca temeinicia pretențiilor formulate să fie apreciată prin prisma ansamblului probator administrat în cauză.

Examinând materialele cauzei în procedură scrisă, studiind înscrisurile administrate la dosar, verificând temeinicia argumentelor expuse în cererea de chemare în judecată și apreciind

probele prezentate prin prisma pertinenței, admisibilității, veridicității și coroborării acestora, instanța de judecată constată că cererea cu valoare redusă depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „DANICON-TRANS” împotriva lui Rusu Adrian, privind încasarea datoriei rezultate din contractul de antrepriză nr. 16 din 12 februarie 2025 și compensarea cheltuielilor de judecată, este întemeiată și urmează a fi admisă integral, din considerentele ce succed.

Potrivit art. 117 alin. (1) Cod de procedură civilă, probe în cauze civile sunt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanțelor ce justifică pretențiile și obiecțiile părților, precum și a altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei.

În conformitate cu art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale, dacă legea nu dispune altfel.

Totodată, potrivit art. 121 Cod de procedură civilă, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența circumstanțelor importante pentru soluționarea justă a cauzei.

Conform art. 130 Cod de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima sa convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege, iar niciun fel de probe nu au pentru instanță o forță probantă prestabilită.

Raportând aceste dispoziții procesuale la circumstanțele concrete ale cauzei, instanța constată că între S.R.L. „DANICON-TRANS”, în calitate de prestator, și Rusu Adrian, în calitate de beneficiar, a fost încheiat, la data de 12 februarie 2025, contractul de antrepriză nr. 16, având ca obiect prestarea serviciilor de amenajare a pavajului și efectuarea lucrărilor aferente, potrivit specificațiilor și cerințelor stabilite în anexa/devizul contractului.

Contractul este semnat de ambele părți, iar prin semnarea sa acestea și-au exteriorizat voința de a se obliga juridic în condițiile expres stabilite prin convenție.

Potrivit pct. 2 lit. a) din contract, părțile au stabilit valoarea totală a contractului în cuantum de 170 258,00 lei. Conform lit. b) și c) ale aceluiași punct, beneficiarul urma să achite prestatorului un avans de 47 927,00 lei, înainte de începerea lucrărilor, iar diferența de 122 331,00 lei urma să fie achitată la finalizarea lucrărilor.

Instanța reține, totodată, că potrivit pct. 2 lit. d) din contract, părțile au prevăzut posibilitatea majorării sau micșorării prețului în funcție de circumstanțele intervenite pe parcursul executării contractului, însă, potrivit lit. e), **orice modificare a prețului contractual urma să fie realizată prin acord adițional la contract**, cu indicarea sumei modificate.

De asemenea, din anexa – specificație pentru amenajarea pavajului, semnată de ambele părți, rezultă că volumul convenit al lucrărilor a fost stabilit la 204 m², iar orice modificare ulterioară a volumului lucrărilor urma să fie convenită în scris de ambele părți.

Prin urmare, instanța constată că atât volumul lucrărilor, cât și prețul total al acestora au reprezentat elemente contractuale expres determinate și acceptate de ambele părți, orice modificare a acestora fiind condiționată, chiar prin convenția părților, de exprimarea în formă scrisă a acordului comun.

Sub aspectul reglementărilor de drept material, potrivit art. 774 alin. (1) Cod civil, în virtutea raportului obligațional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestații, iar debitorul este ținut să o execute.

Conform art. 775 alin. (1) Cod civil, debitorul și creditorul trebuie să se comporte cu bună-credință la momentul nașterii, pe durata existenței, precum și la momentul executării și stingerii obligației.

Totodată, potrivit art. 776 Cod civil, obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit și din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii.

În același sens, art. 9 și art. 10 Cod civil consacră principiul potrivit căruia drepturile și obligațiile civile se nasc inclusiv din contracte, iar persoanele fizice și juridice participante la raporturile juridice civile sunt obligate să își exercite drepturile și să își execute obligațiile cu bună-credință, în acord cu legea și cu contractul.

Prin urmare, contractul valabil încheiat constituie izvor al obligațiilor dintre părți, iar acestea sunt ținute să execute prestațiile asumate în condițiile și întinderea convenite.

Cu referire la natura raportului juridic litigios, instanța reține prevederile art. 1352 alin. (1) Cod civil, potrivit cărora, prin contractul de antrepriză, o parte, antreprenorul, se obligă să efectueze pe riscul său o anumită lucrare celeilalte părți, clientul, iar aceasta din urmă se obligă să recepționeze lucrarea și să achite prețul convenit.

Din interpretarea acestei norme rezultă existența unor obligații sinalagmatice și corelative: obligației antreprenorului de a executa lucrarea îi corespunde obligația beneficiarului de a o recepționa și de a achita prețul convenit.

În speță, existența raportului contractual nu este contestabilă, fiind confirmată prin contractul de antrepriză nr. 16 din 12 februarie 2025, prin anexa la acesta, prin devizul lucrărilor, precum și prin conduita ulterioară a părților.

Instanța constată că pârâtul Rusu Adrian a efectuat în executarea contractului două plăți, și anume suma de 47 927,00 lei, achitată la data de 13 februarie 2025, și suma de 52 073,00 lei, achitată la data de 26 martie 2025, valoarea totală achitată fiind de 100 000,00 lei.

Efectuarea acestor plăți confirmă atât existența raportului contractual, cât și faptul că pârâtul a început executarea propriei obligații de plată rezultate din contract.

Raportând suma de 100 000,00 lei achitată de beneficiar la prețul contractual total de 170 258,00 lei, rezultă o diferență neachitată de 70 258,00 lei, cuantum ce coincide cu suma solicitată de reclamantă prin prezenta acțiune.

În același timp, din înscrisurile prezentate rezultă că reclamanta a notificat pârâtul cu privire la existența restanței și i-a solicitat executarea benevolă a obligației de plată.

Astfel, prin notificarea/somația de plată din 16 aprilie 2025, reclamanta a adus la cunoștința lui Rusu Adrian că obligațiile asumate de prestator au fost executate, iar din prețul contractual a rămas neachitată suma de 70 258,00 lei, solicitând achitarea acesteia.

Instanța reține că pârâtul a răspuns notificării reclamantei prin reclamația din 02 mai 2025.

Conținutul respectivei reclamații prezintă relevanță pentru soluționarea litigiului, întrucât pârâtul **nu a negat încheierea contractului, nu a negat efectuarea lucrărilor și nici plățile efectuate în executarea acestuia**, ci a invocat anumite necorespunderi referitoare la volumul lucrărilor executate și la utilizarea unor materiale aparținând beneficiarului.

Astfel, pârâtul a susținut că, deși în contract era indicată suprafața de 204 m², în realitate lucrările ar fi fost executate pe o suprafață de 191,76 m². De asemenea, a invocat faptul că la efectuarea lucrărilor ar fi fost utilizat nisip aflat în curtea sa.

Analizând aceste susțineri prin prisma art. 118 Cod de procedură civilă, instanța constată însă că ele nu sunt susținute prin mijloace de probă suficiente și concludente care ar putea răsturna conținutul înscrisurilor contractuale semnate de părți.

În particular, la dosar nu au fost prezentate măsurători efectuate de un specialist autorizat, raport de expertiză, raport tehnic, proces-verbal de constatare, act de măsurare contradictoriu semnat de ambele părți ori alt înscris obiectiv din care să rezulte că suprafața efectiv executată ar constitui 191,76 m² și nu suprafața contractuală de 204 m².

Or, simpla afirmare unilaterală a unei anumite suprafețe, chiar inserată într-o reclamație, nu este suficientă prin ea însăși pentru modificarea unui element esențial al convenției stabilit în prealabil de părți printr-un înscris semnat.

Mai mult, anexa la contract prevede expres că volumul lucrărilor constituie 204 m² și că orice modificare ulterioară a volumului urmează a fi convenită în scris de ambele părți.

La materialele cauzei nu există un acord adițional sau un alt înscris bilateral prin care părțile să fi convenit reducerea volumului de la 204 m² la 191,76 m².

Aceeași concluzie se impune și în privința prețului. Contractul stabilește expres prețul total de 170 258,00 lei și admite modificarea acestuia numai în condițiile convenite de părți, respectiv printr-un acord adițional. Un asemenea acord de diminuare a prețului nu a fost prezentat instanței.

În aceste condiții, instanța nu poate substitui voința contractuală exprimată de părți printr-o modificare unilaterală a prețului sau a volumului lucrărilor, în lipsa unor probe certe care să demonstreze existența unui temei juridic pentru o asemenea modificare.

Referitor la invocarea utilizării nisipului aparținând beneficiarului, instanța reține că pârâtul nu a prezentat probe din care să rezulte cantitatea concretă a materialului furnizat, valoarea acestuia, data și modalitatea predării către antreprenor, precum și cuantumul cu care utilizarea acestui material ar fi trebuit să diminueze prețul contractual.

Simpla susținere că ar fi fost utilizat nisip existent în curtea beneficiarului nu permite instanței să stabilească, cu gradul de certitudine necesar unei hotărâri judecătorești, existența și întinderea unei creanțe compensatorii a pârâtului ori valoarea unei eventuale reduceri a prețului.

Mai mult, nici în această privință părțile nu au încheiat un acord adițional de modificare a prețului total al contractului.

Instanța reține și prevederile art. 1364 Cod civil, potrivit cărora viciile și abaterile constatate cu ocazia recepționării trebuie consemnate în actul de recepționare semnat de părți sau întocmit unilateral, stabilindu-se modul, condițiile și termenele de înlăturare a acestora.

Totodată, potrivit art. 1365 Cod civil, reclamațiile referitoare la viciile ascunse sau abaterile de la condițiile contractului, care nu au putut fi descoperite la momentul recepționării lucrării, urmează a fi aduse la cunoștința antreprenorului după constatarea acestora.

Instanța nu contestă dreptul beneficiarului de a invoca vicii sau neconformități ale lucrării. Exercitarea unui asemenea drept trebuie însă să fie însoțită de identificarea concretă a viciului și, în cazul în care existența și întinderea sa sunt contestate, de probe care să permită instanței constatarea acestuia și determinarea consecințelor juridice corespunzătoare.

În speță, obiecția referitoare la suprafața lucrărilor nu privește, prin natura sa, un viciu ascuns propriu-zis care ar fi imposibil de identificat printr-o verificare obișnuită a întinderii suprafeței amenajate. În orice caz, pârâtul nu a prezentat instanței un mijloc de probă tehnic ori obiectiv care să confirme suprafața de 191,76 m² invocată unilateral.

Totodată, afirmațiile privind folosirea unor materiale aparținând beneficiarului nu demonstrează, prin ele însele, existența unui viciu al lucrării și nici nu conduc automat la reducerea prețului stabilit contractual, în lipsa demonstrării valorii materialelor și a existenței unei înțelegeri privind diminuarea corespunzătoare a prețului.

Instanța mai reține că pârâtului i-a fost asigurată posibilitatea efectivă de a-și exercita drepturile procesuale în prezenta cauză.

Cauza a fost examinată potrivit regulilor procedurii scrise aplicabile cererilor cu valoare redusă, în conformitate cu art. 276²–276⁴ Cod de procedură civilă.

Deși pârâtului i-au fost comunicate cererea de chemare în judecată și înscrisurile anexate, acesta nu a depus în termenul acordat de instanță referință, nu a prezentat înscrisuri suplimentare, nu a formulat cereri privind administrarea unor probe și nu a prezentat mijloace de probă care să demonstreze netemeinicia pretențiilor reclamantei.

Faptul nedepunerii unei referințe nu poate fi interpretat, în sine, drept recunoaștere automată a acțiunii, însă are drept consecință soluționarea litigiului în baza materialelor probatorii existente la dosar, fiecare dintre acestea urmând a fi apreciat potrivit art. 130 Cod de procedură civilă.

În urma acestei aprecieri, instanța constată că reclamanta a prezentat un ansamblu de înscrisuri concordante: contractul de antrepriză semnat de părți, anexa privind specificațiile lucrării, devizul, actele referitoare la plățile efectuate de pârât, notificarea de plată și înscrisurile referitoare la raporturile ulterioare dintre părți.

Aceste probe, analizate în ansamblu, confirmă existența raportului juridic obligațional, cuantumul prețului contractual și executarea parțială a obligației de plată de către pârât.

În schimb, susținerea referitoare la diminuarea suprafeței lucrate la 191,76 m² și cea referitoare la utilizarea materialelor beneficiarului au rămas la nivelul unor afirmații care nu sunt susținute prin probe suficiente pentru a determina modificarea prețului contractual sau diminuarea datoriei.

Instanța subliniază că principiul forței obligatorii a contractului impune părților respectarea obligațiilor asumate. O parte nu poate modifica unilateral întinderea prestației la care s-a obligat și nici prețul convenit, în lipsa unui temei contractual sau legal demonstrat.

În consecință, în condițiile în care prețul contractual a fost stabilit la suma de 170 258,00 lei, iar pârâtul a achitat numai suma de 100 000,00 lei, instanța constată existența unei obligații restante în cuantum de:**170 258,00 lei – 100 000,00 lei = 70 258,00 lei.**

Această obligație este certă sub aspectul existenței raportului contractual și al cuantumului prețului convenit, iar pârâtul nu a demonstrat existența unei cauze de stingere, reducere sau modificare a obligației în limita sumei solicitate.

În aceste circumstanțe, prin prisma art. 774, art. 775, art. 776 și art. 1352 Cod civil, instanța concluzionează că reclamanta este îndreptățită să pretindă executarea obligației corelative de plată, iar pârâtul Rusu Adrian urmează a fi obligat să achite în beneficiul S.R.L. „DANICON-TRANS” suma de **70 258,00 lei**, cu titlu de datorie rezultată din contractul de antrepriză nr. 16 din 12 februarie 2025.

Cu privire la cheltuielile de judecată:

Potrivit art. 82 Cod de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru și cheltuielile de judecare a cauzei.

Conform art. 94 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părții care a avut câștig de cauză, cheltuielile de judecată suportate de aceasta.

Instanța reține că, prin încheierea din 17 martie 2026, cererii de chemare în judecată nu i s-a dat curs, reclamantei fiindu-i acordat termen pentru înlăturarea neajunsurilor referitoare la achitarea taxei de stat.

În termenul acordat, S.R.L. „DANICON-TRANS” a depus cerere de înlăturare a neajunsurilor, arătând că, raportat la valoarea acțiunii de 70 258,00 lei și prevederile Legii taxei de stat nr. 213/2023, taxa de stat datorată constituie 2 657,71 lei, anexând confirmarea achitării acestei sume.

Totodată, reclamanta a anexat dovada achitării taxei de timbru în cuantum de 200,00 lei.

Astfel, instanța constată că, în legătură nemijlocită cu examinarea prezentei cauze, reclamanta a suportat și a justificat cheltuieli de judecată constituite din taxa de stat în mărime de **2 657,71 lei** și taxa de timbru în mărime de **200,00 lei**.

Având în vedere că acțiunea reclamantei se admite, iar pârâtul este partea care a pierdut procesul, în temeiul art. 94 alin. (1) Cod de procedură civilă, aceste cheltuieli urmează a fi compensate reclamantei de către pârât.

În consecință, din contul lui Rusu Adrian urmează a fi încasată în beneficiul S.R.L. „DANICON-TRANS” suma de **2 657,71 lei cu titlu de taxă de stat** și suma de **200,00 lei cu titlu de taxă de timbru**.

Generalizând circumstanțele constatate și apreciind probele administrate în ansamblul și interconexiunea lor, instanța ajunge la concluzia că reclamanta a făcut dovada existenței raportului juridic obligațional dintre părți, a prețului convenit prin contract, a executării parțiale a obligației de plată de către beneficiar și a existenței restanței în mărime de 70 258,00 lei.

Totodată, obiecțiile formulate anterior de pârât privind pretinsa executare a lucrărilor pe o suprafață de 191,76 m² și utilizarea unor materiale aparținând beneficiarului nu sunt susținute prin probe suficiente care să justifice modificarea clauzelor contractuale, diminuarea prețului stabilit de părți ori stingerea, totală sau parțială, a datoriei solicitate.

În consecință, instanța concluzionează asupra necesității admiterii integrale a cererii cu valoare redusă depuse de S.R.L. „DANICON-TRANS” împotriva lui Rusu Adrian, cu încasarea datoriei în cuantum de 70 258,00 lei, a taxei de stat în cuantum de 2 657,71 lei și a taxei de timbru în cuantum de 200,00 lei.

În conformitate cu prevederile art. 236, art. 238–240, art. 276²–276⁴ și art. 362 alin. (1) din Codul de procedură civilă, judecătorul –

H O T Ă R Ă Ş T E :

Se admite cererea cu valoare redusă depusă de Societatea cu Răspundere Limitată "DANICON-TRANS" către Rusu Adrian, privind încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

Se încasează de la Rusu Adrian, născut la *****, c/p *****, în beneficiul S.R.L. "DANICON-TRANS", cod fiscal 1011600033432, datoria în baza contractului de antrepriză *****, în sumă de 70 258,00 (șaptezeci mii două sute cincizeci și opt) lei și cheltuielile de judecată compuse din taxa de stat în sumă de 2657,71 (două mii șase sute cincizeci și șapte,71) lei și a taxei de timbru în sumă de 200 (două sute) lei.

Se explică participanţilor la proces, că instanţa va întocmi hotărârea integrală, dacă în termen de 30 de zile de la pronunţarea dispozitivului hotărârii vor solicita în mod expres acest lucru sau dacă în termen de 30 de zile de la pronunţarea dispozitivului hotărîrii vor depune cerere de apel sau dacă hotărîrea judecătorească urmează să fie recunoscută şi executată pe teritoriul altui stat.

Hotărârea judecătorească se execută benevol, în modul stabilit de lege, în termen de cel mult 15 zile după ce rămâne definitivă.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la data pronunţării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Criuleni, sediul Dubăsari.

Preşedintele şedinţei, judecător **Nicolae Chirilov**